

Megjelenik hetenkint háromszor u. m.
kedden, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési díj:
Egész évre 12 frt. o. ó.
Félévre 6 " " "
Évnyegyedre 3 " " "
Egy órá 1 " " "

Szerkesztői szállás:
belső szénutca 131. szám.
Kiadó hivatal:
középutca Stein J. könyvkereskedése.

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI LAP.

Hirdetési díj:

öt hasábas garmond sorért 1-ször 7 kr.
2-szor 6 kr. 3-szor 5 kr. s minden hirdetés
után 30 kr. bélyegdíj.

Hirdetések felvételnek:

Décsben: Oppelik Alajosnál (Wollzeile 22.)
Háusenstein és Voglernél (Woll-
zeile 9. szám.)
Pesten: Zeisler M. (Király utca 60 sz.)

Nyitási cikkeik

sora után 20 kr. előleg befizetése mellett
a szerkesztőséghez czimzendők.
Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál
kezeltek.

Előfizetési felhívás

„KÖZLÖNY” 1869-iki folyamára.

Egy évre 12 forint o. ért.
Félévre 6 " " "
Évnyegyedre 3 " " "
Egy órá 1 " " "

Az előfizetési pénzek kiadó Stein Jánoshoz (bel-középutca Stein könyvkereskedése) küldendők, hol a pontos szétküldésről gondoskodva van.

Kolozsvár, febr. 15. 1869.

Nagy különbség van abban, ha valaki azt állítaná, hogy a baloldali forradalomra törekszik, s abban, ha valaki a baloldali politikáját forradalomra vezetőnek tartva, e meggyőződését nyilvánosan ki is mondja.

Ha az első állítást híresztelnék a nélkül, hogy ezt tényekkel be tudnók bizonyítani, méltán nevezetethetnék alaptalan vádaskodóknak, míg ha azt tényekkel is be tudnók bizonyítani, a haza iránti kötelességünk volna a tényt földeríteni s a közvélemény ítélszéke elébe hozni.

A második állítás már nem tartozik ezen cathegóriába; mert minden időben, de különösen a jelen válságos percekben mulhatlan szükség jól megfontolnunk s tisztába jönnünk, ha valon valamelyik párt politikája nem sodorja-e a hazát és nemzetet a kétes kimeneteli kísérletek árjába „hanc veniam petimus damusque vicissim.”

Igy állván a dolog, valósággal bámulunk kell, midőn a baloldali közlönyei, melyek magokat kiválólag a szabadsajtó és szabadszólás embereinek tartják, oly egyesült erővel kelnek síkra a Deák-párt közlönyei ellen azért, hogy azok a baloldali program nélkül barangoló politikáját forradalomra vezetőnek tartva, s épen ezért azt el sem fogadva: ezen meggyőződéseket ki is mondják.

Uram, a baloldali részéről, ha egyszer elfogadtuk a szabadsajtó és szabadszólás elvét, fogadjuk el ezen elveknek következményeit is, tűrjük el, hogy e közös kincseket mindnyáján egyenlő joggal s kiterjedésben használhassunk, s engedjék meg a Deák-párti lapoknak, hogy ha az európai körülmények hazánk geographiai fekvése és a hazában lakó nemzetiségek törekvéseinek megfontolása után, azon meggyőződésre jutottak, miszerint a baloldali politikája, igen könnyen oly válság örvényébe sodorhatná hazánkat és nemzetünket, mely Szent-István koronája eldarabolásával végződhetnék, — engedjék meg mondjuk, hogy ezen meggyőződéseket nyilváníthassák, ebbeli erősségeiket elmondhassák, hogy így aztán a közvélemény is szabadon ítélhesse a pártok politikája felett.

Igaz, hogy a balközép emberei még az újabb időkben is, a fusio után határozottan vissza szokták utasítani minden elvi solidaritást a szélsőbalal, s ha a Deák-párt részéről ily solidaritás létezése állítatik, azt cortes fogásnak, insinuationnak mondják.

Am fogadjuk el ezen nyilatkozatot; de ha a temesvári román-szerb programot elolvassuk, meg kell győződününk arról, miszerint tetteleg ugyanazon alapon áll a szélsőbal, mint a balközép; mert hiszen a temesvári program 4-dik pontja épen úgy, mint a balközép programja az 1867-ki XII. t. cz. ellen való fellépést tűzi ki, a nélkül, hogy e helyett egyebet állítana.

Bizony ábrándszerű jó hiszem kell arra, hogy valaki elhiggye, miszerint a Mocsonyi-féle párt előnyére fog szolgálni a balközépnek, valamint nagy önhittség kell ahhoz, hogy elhiggye a balközép, miszerint képes lesz a temesvári értekezlet embereit céljai kivételére felhasználni, mert hiszen ők már kimondották programjukban azt is, hogy egy Macellariu által tervezett uniót akarnak s a Horvátországgal létrejött egység felbontására törekszenek.

Az természetes, hogy Mocsonyi tovább megyen s más cél felé törekszik, mint Tisza Kálmán; de viszont nem természetes,

hogy a balközép ép azon alapot szándékozik megdönteni, mely a Mocsonyiaknak és Mileticseknek Temesvárt már nyilván is bevallott programjának, azaz: Szt.-István birodalma eldarabolásának útjában áll.

Mindezekből kiindulva, én részemről azt hiszem, hogy az 1867. XII. t. czikket alapján megintatni valóságos faltörő politika volna, s különösen hiszem azt, hogy a baloldali politikája azon alapot döntene meg, ha többségre vergődnek, mely egyedül képes a még folyvást létező dunai confederatio és daco-román terveket meghusítani, s épen ezért meg vagyok győződve arról is, hogy különösen nekünk a Királyhágón innen lakó honpolgároknak óvakodnunk kell oly politika elfogadásától és követésétől, mely a pragmatica sanctiában letett s az 1867. XII-ik t. czikkből formulázott kapesot meglazítva, Európa ezen részében, egy a népek uralma feletti véres harcot idézne elő, mert ennek legelső sorban épen mi erdélyiek eshetnénk áldozatul.

Id. gr. Bethlen János.

Választási mozgalmak.

Belső-Szolnokmegyéből. Dézs, febr. 8-án, 1869. — A „Tisza nap”-on tehát tui volnánk! A megyei (8 tagból álló) balközépi s szélsőbali, mint szintén a velők (ez alkalommal) szövetkezett román balközép-balszéli nagydöntő férfiak együttes rendezésével, szinrehozott politikai tornajátékot tegnap, illetőleg ma véget ért.

A b. szolnokmegyei balközép ideiglenes választmánya ugyanis „minden hazafi polgárát meggyének és hazánknak (fontos szó!), kik a balközép által felállított államtani elveket val (l) ja (sic), s így hazánk önállóságáért, a delegatio semmisi intézményének (szegény 1867-diki XII. t. cz. l) eltörlésén (sic), a magyar király igaz (!) java előmozdításáért s. t. b. (sokat mondó s. t. b. l) lelkesedni tud” — mult hó végefelé megverszerte szétküldött felhívásaiban tegnap délutáni 3 órára hivta egybe a dézsi Társalkodó-Egyet helyiségeibe „a b. szolnokmegyei baloldali kör rendszeres megalakítása, egyéb keblü ügyei végleges elintézése és a baloldali megyei képviselők (Brassai bácsi ez irány szerint azt mondaná, hogy Belső-Szolnokmegye egészen baloldali) kijelölése, illetőleg ünnepélyes fellejtése hazafias szempontjaiból”, legvalóbban azonban az ünnepélyesen ide zárandó Tisza László malasztos ígéinek meghallgatása végett.

A balközép teljeshatalmú plenipotentiával Erdélyre kiküldött egyik nagy erősségű oszlopának megyénkbe leendő érkezését már január derekán, a megyei bizottmányi gyűlés alkalmával, jelezték a megyei balközép vezeterei (megadjuk a czimet a csapatost hiányában, vagy ha úgy tetszik vékony volta dacára is) Lészai László, Gyárfás Ferenc és id. Berzenczei Miklós urak (bocassának meg a többiek, u. m. gr. K. V., b. B. D., M. L., Cz. K., F. K. és D. K., urak, hogy őket szemben amaz urak érdemeivel nem soroljuk a tábornokok közé.)

Általános volt a kérdés, hogy mi fog történni e nagy napon?

Dézs városa deák-párti választó polgárainak nagy többsége el vala határozva, hogy a pártélet nyilvánulásait nem higgadsággal respectáljandja, a n. váradit, vagy gödöllői s. t. b. fényes példákat nem utánozandja: hanem öntudatosan s hazafii összetartással azon lesz, miszerint sorai hangzatos frazisek s szokásos baloldali capacitatioi által ne gyengítettessenek meg.

Daczára azonban ez el nem titkolt elhatározásnak nem hiányoztak a baloldali részéről világga adott czifrabbnál czifrabb, célzatos hírek, mintha t. i. a deák-párti polgárság a baloldali értekezletet, s a rákövetkező magnum áldomást szétverni, egyes személyeket bántalmazni akarna s. t. b.; sőt e tekintetben a városi hatóság is megtalálható általuk azon insinuationnal, hogy baloldali baj van Köpeczen. . . . A városi hatóságnak — melynek ez idő szerinti vezértagja Gyárfás F. rendőrtanácsos úr pártaktikából úgy látszik osztá e vélemény — egy része kivételrelel erélyességgel, meg is tön minden lehetőt e baloldali dézsi — akarám mondani köpeczi baj eltávolítására, s a bizonynyal (?) zajongani akaró dézsi deák-párti választók megzabolázására. Nem hiányoztak ez érdemben a legjobb indultatú figyelmeztetések, polgári és katonai őrzatok s egyéb óvatossági előintézkedések. Mintha bizony az egyébiránt számarányilag is többszörösen erősebb Deák-párt elég hazafiatlan lenne a n. váradit, avagy a gödöllői baloldali fegyverekkel vinni!

Felviradt a nagy nap reggele. Tisza László, a „M. Polgár” szerkesztője s egyik reportere társaságában, kíséretében, t. i. majdan aratandó di-esősége tanni s heroldjainak, megérkezett. Nagyhamar megjött a tiszteletbeli közönség is, vagyis Dobokamegye baloldalának több notabilitása, mint Rettegő István, b. Bánffy László, gr. Bethlen Kálmán. A baloldali meghívó elővigyázatból alkalmazott kifejezése, mely szerint „minden hazafi polgára meggyének és hazánknak” megjelölték a dézsi Társalkodó-Egyet helyiségeibe — ekként válik érthetővé; ott ugyanis, hol kevés a megyei baloldali notabilis közönségre, ugyan szükség van néhány hazafi bús-magyarra.

De a mi fontosabb mindezeknél, elérkezett végül az értekezlet ideje is. Élénk sürgös-forgás fejlődött ki utcáinkon, téreinken; mindenki sietett pártja gyűlőhelyére: a delegatio semmisi intézményének sirásói, vagy miként zvezetnek „tisza-pártiak”, mások óhajitása szerint „lészaiták” (bocassának meg a többi tábornok urak a sérelemért, relata refero, nem én találtam ki a nevet) a „Korona” czimű vendéglőbe, hol Tisza László vala szállva, s külmegyei társaival, a fellejtetni szándékolt egyik képviselőjelölttel, s dícsőségének hirdetőivel, vagyis a notabelekkel váró ünnepélyes felhívatását; az „oh, nép” a casinó elé; végül a deák-pártiak a kisdudóvadába.

Három órakor számos igen díszes s nagy pártvezérünk Deák Ferencz és képviselőjelöltheink neveivel jelölt, lobogó elővittele, s zeneszó mellett a piac felé indult mintegy 3—400 deák-párti választó, s itt sorakozva tanuja akart lenni a baloldali felvonulásának, s való és az illetőket meggyőző képet akart nyújtani arról, hogy — mekkora itt és ott a számarány, kik alkotják itt és ott a sorokat; mi megtörténvén, zeneszóval, miként jött vala, nagy vezére öntudatos lelkesedéssel hangoztatott éljenzése közben, gyűlőhelyére, tért.

Erre aztán következett a szokásos előkészületi procedura. A folytonos nyomorgató capacitatio hatása alatt magukat baloldaliaknak képzelő választók nehogy a piacon ácsorgó néhány polgárból, nagyrészt azonban gyerekekből s nőkből álló nem választó közönség szemléjének hosszasan legyenek kitéve, nagy gyorsasággal iramodott fel a lépcsőken; egyik baloldali tábornok reményteljes (!) fia rekedtség capacitáló hanggal s gesticulatioval édesgeté, terelgeté (a vásári bódék jutának eszünkbe) a határozatlanul s tétován ácsorgó közönséget s már nem választókat; mert valahányan csak ilyenek valának amugy oldalalag már mind felhúzódtak az ige bevételére.

A megyei román értelmiség — nagyhatalmúnak vélt szövetségesei a balnak — 10—15-ön egy fix-ponton állt a piacon, s bizonyos ideig tartó tanakodás után maga is a delegatio semmisi intézményének sirásói után, s nekik segédkezendő, felvonult; tudtunkkal először ez alkalommal kívánván ily hiánytalan sorokban a magyar nemzettel karöltve közremunkálni hazánk üdvére (áldott hatása az 1868 diki XLIII. és XLIV. törvényeziknek). Végeztül, hogy ők se hiányozzanak — néhány nő képezte a felvonulók utóhadát.

A procedura befejezését Tisza László s vendégtársainak egy, ha nem csalódnak gr. K. V. vezérlete alatt kibocsátott küldöttek általi meg-s felhívása képezte.

Vége valahára jött a vezér fényes táborparavál. A menetet az urasági huszár zárta be.

Szűnni nem akaró éljenzés a piacon a már valóban ácsorgó közönség részéről; hazafias kucsmával való köszöntés jobbra balra; lelkes felvonulás, s leglekesebb fogadtatás a teremben összegyűlv levő, számszerint 252 hallgatóból álló közönség részéről, mely 25—30 dézs városi választó polgárból; 4 megyei birtokosból u. m. Lészai Lászlóból, id. Berzenczei Miklósból, gr. Kornis Victorból s b. Bánffy Dezsőből; 10—15 románból; 3 nőből; a „M. Polgár” szerkesztőségének 2 tagjából; 3 dobokamegyei notabelből; 1 urasági huszárból állt; lévén a többi 194 hallgató választási joggal nem bíró csudalató nép, szűnnidőző tanuló ifjúság kereskedőségek vegyest határozott meggyőződéssel bíró, de kíváncsi természetű deák párti választóval.

A jelzett elemekből álló értekezlet, melynek tagjai — már t. i. balpárti tagjai — a mult hó 12-kén tartott deák-párti képviselő-kijelölő értekezleten az egyik ügyetlen szónok (Gajzágó Salamon országgyűlési volt alelnök vala az intaktikus kába férfiu) botlását felhasználva „véghetetlen érdemű nagyhazánkfiának Kossuth Lajosnak nevét majdnem 20 percig oly lelkesülten éljenzték, milyenhez (a baloldali hév feledte, hogy nem substantivumot használt) fogható 20 évtől fogva Dézsen nem volt hallható”, mondom a mai érte-

kezet illetékes tagjai hasonló viharos biztató-, felkérő-, elismerő-, bizdító éljenzéssel fogadá vendégét, a mező nagy-esáni politikust. Furcsa esetleg — egyének jóhiszeműleg nem nevezhetem — mely az akkori s mostani éljenek kizárólag szabadalmazott tulajdonosainak correlatioját látszik kifejezni. De hát már a mezősegi tanítvány nem a tiszaháti mester-testvér szavára esküszik? Geszt-Baktától elvált-e már Mező Nagy-Csán? avagy B. Solnok-megye 8 szálnyi balközépe megerősödv a megerősítő elemekkel hátat fordít mindkettőnek? Furcsa jele az időnek s a körülményeknek — értse a ki érti. Nem levén azonban az effelelti töprenkedés a mi dolgunk, térjünk saját themánkra.

A viharos éljenzés csillapultával szót emel a háromlábúrol a megyei balközép egyik vezértagja id. Berzenczei Miklós, kellemes recs akarám mondani rezgést hangon előadott beszédben üdvözli Tiszát.

Tisza velős szavakban felel. Érzékenyen megköszöni a személyét ért kitüntetést; meglepetését fejezi ki a hallgatóságnak, nem is remélt számos volta felett; érthetővé teszi a nagytiszteletű közönség bal tagjai előtt — kik közbevetőleg mondva, legnagyobb részt az adókirovás miatt csak utóbbi időben kezdettek tigriskedni — a balpárt országos törekvéseit; a forradalommal való kacérkodás vádját, mely pártjától távol van, reducálja azzá a mi, a jobboldal alapnéküli gyanúsításává; a Felsége „a magyar király igaz javának előmozdításá” a delegatio semmisi intézményének eltörlésé” t, s érdekes „s. t. b.”-iket hangsúlyoz.

E dettó viharos éljenzéssel megszakított beszéd után honfiai érzékenységgel megalakul a b. szolnokmegyei baloldali kör; tisztviselői kara beállítatik, ennek elnökeül id. Berzenczei Miklós, alelnökeül Gyárfás Ferencz, jegyzőjeül Fodor Károly, pénztárnokául Czecz Kálmán kiáltatván ki. Megalakittatik a központi-választmány, tagjainak nevét azonban bizstén már elfeledtem, annyit azonban ma is tudok, hogy néhány megyei román notabel abba reincorporálva van.

Képviselőjeltűl elnökö atyjotfia id. Berzenczei Miklós ajánlatára az alsó-választókertület részére b. Bánffy Dezső, a felső-kertület részére pedig némi próbálgató felhívások, s ünnepélyes kitérések után Fodor K. biztató ajánlatára a jelen nem levő, s Deák-pártiként ismert Simó Lajos kiáltatik ki.

A jelenlevő báró programját ifjúi hévvel, baloldali sauc-szal felerezett lelkes szavakban s eszmejárással előadja, szét is osztatja. Beneventaltatik lelkes, dörgő éljenekkel. Majd elhatározódik, hogy megyénk helyiségeiben testvérileg közremunkáló al, másként fiók-korteszbizottmányok alakításának stb. stb. stb, mert ki a guta is tudná a lelkes frazisekkel kisallangozott „res quasdam alias” t tartalmazó sok beszédet, tervet eszében tartani; árva magunk legalább sehogy sem győztük, mert az emlékezet szusza belőlünk teljesen el- és kifogyott.

Mig a baloldali értekezlet folyt, a deák-párti választók a kisdudóvadába tömören együtt valának elhatározottan egyek abban, hogy hazánk nagyfiának zászlója alól nem tágnak, ahhoz hűtlenné nem válnak. S ha e teremben a hallgatóság sorain végig jártatók tekintetünk, első pillantásra meggyőződhetünk, hogy Dézs városa választóinak színöjava az, mely itten együtt van. Tagadhatatlan ugyan, hogy 25—30 választó polgár meg van a baloldali részére nyerve s ezek közt az előbbkellők közül 5—8; de az a városi nyit titkok közé tartozik, hogy némelyek ezek közül városi bérleti vállalkozás czimén lőnek a városi hatóság némely balpárti tagjai által a hatósági orthodox pártnak megnyerve, érdekileg ahhoz kötve. Hja! bajos is volna ám az érdekekkel dacolni; legalább nem mindenki tudja az objectiv s öntudatos irányt ingadozás nélkül követni.

Azonban, mi e számarány ad tantam sitim? Hányad része ez a dézsi 600-at meghaladó választó polgárságnak? Tüntetés-e ez a b. szolnokmegyei baloldali részéről, mely összehívót a megyében hetek óta körözteté, s mely jelöltjeit ez értekezleten nemcsak az alsó-kertülettel együtt szavazó Dézs városa, hanem a megye mindkét választó kerülete részére tűzé ki? Négy választója van e csupán e megyének s a megjelent román szövetségesekkel csak 19, a kik közül 1 maga az alsó-kertületi baloldali képviselőjelölt? Kérdések, melyekre nincs felelet, de nem is váródik. Tények, melyek — a „M. Polgár” e napokban kétségkívül rózsaszín tintával írandó tudósítása daczára, mely nem is remélt eredménynek fogja a dézsi tiszzaaffaire-t feltüntetni — meggyőzheték a esáni pártvezért, s a dézsi napot rendező girolti publicistát, miképp ideje lett, érzékeny duóval immár rágyújtani a híres régi

nótára: „már siess Tordára vissza vert seregem“, vagyis — seperj babám házad előtt.”

A megyei legrendezett balpárti tüntető értekezlet mi csúrs-ésavarás benne — fiascával végződött. A megyei baloldali frakció jól tudta, hogy a megyei választókra nem számíthat, mivel ezek edes kevés kivétellel deák pártiak; a kapacitáció, korteskedés s egyébféle gyverek egész súlyával tehát Dézs városára veté magát. De a helyek egeret szültek; mert imo febr. 7-ke kézzelfoghatólag bebizonyítja, hogy Dézs városa értelmiségének $\frac{9}{10}$ -ed része határozottan deák-párti s zászlóját, elveit elhagyja, megtagadja nem fogja soha. Az alsó-választó-kerület szavazói $\frac{1}{4}$ -ed részének, Dézs városa higgadt, értelmes polgárainak sikerült bebizonyítani, hogy a megyei fontosságúvá minősített baloldali tüntetést egymaga képes tönkre silányítani. Am azonban, ha látni, ha meggyőződni nem akarnak: higgyenek, reméljenek, csalódjanak; hisz meg van írva: „csalódjál, mert csalódnál kell.”

Estve a deákparti választó-polgárság alsó kerületi képviselőjelöltjét Betegh Kelemt, s névnapja alkalmából Gajzágó Salamon országgyűlési volt alelnököt fáklyászenével tisztelő meg. Amannál V. M. év ref., emennél B. P. róm. kath. lelkesz urak tartának alkalmi ékes szónoklatot. A megtisztelt meg szavakban mondanak köszönetet polgártársaik gyöngéd figyelemért, erős hitüket fejezve ki aziránt, miszerint Dézs városa polgárai szilárdul fognak tűzpórbát állott elvök mellett megmaradni s a hazafiás ábrándozások túlkapásaitól, melyek a bazarál végződhetők kísérletekbe bonyolíthatnák újabb nemzetünket, távol tartandják magukat.

A girolti publicista által rendezett tiszaznap tüntetés legérdekesebb epizódjához jutánk. Midőn ugyanis a deákparti fáklyásmenet a megyeház elébe, hol Gajzágó a tisztelőket fogadandó vala, érkezett s a menet szónoka éppen beszédéhez kezdett: a baloldali fáklyásmenete — mely hogy az igazságnak megadjuk a magát 13 fáklyányi többséggel verte meg (!) a deákpartiakt, a mi egyébiránt egyeztetten annak tulajdonítható, hogy azon két kereskedő úr, kik fáklyákat árulnak esetleg a baloldallalhoz tartozván, már csakugyan nem engedheték meg, hogy a baloldali decorumban kár essék — mondjuk, a baloldali fáklyásmenete a Kolozsváról baloldali meggyőződésűk manifestációjára végett esetleg kikerkezett cigány zenészekkel rágyújtata a piacon bús és vig nóákra. Fújták is az elfázódva kikerkezett cigányok oly nagyidai vehementiával, mely a deákpartiakt derék szónokának férfiasan szép organumát majdnem tönkre silányította. Kisserzett boszantásnak gondolok az egész; egymástól kérdezők, hogy vajjon melyik baloldali úr remiszálhat a n.-váradit, vagy gödöllői szép napokra? véltük, hogy szokásos baloldali partaktika, mely boszant, de az eredményre nem foly be s azt nem alterálja. De nem ennyiben áll a dolog.

A tisztelőknak Gajzágó éppen köszönetét fejezte ki, midőn meglepetve a kihívó dacz által látók, hogy a megyeházhoz közeli piacszori szegleten — mely eddig a baloldali fáklyásmenetet elfűdte előlünk, s csak zenéjük hangjait nem fogá fel — kibukkant felénk igyekezve a lelkes zenével közelgő menet, élén a girolti publicistával. Megvallva az igazat feltevék a gyöngédséget a baloldali urakról, kiknek értekezlete résztünkről háborítva nem lön, hogy insultusra annyival kevésbé fognak gondolni, mivel a ponttól, hol fáklyára gyűjtának a lelkesek, a korona-vendégül, melyben pártvezér vendégül, kit megtisztelendők valának, szállva vala, alig néhány lépésre van; feltevék, hogy ennyi s nem egyéb levén céljuk, egyszerűen meg fogják a tisztelőt vendégüladni s avval bezárni a napot. A baloldali taktikának finomságát át nem értő merész feltevés! Ők jövének, hogy a deákpartiakt tömött sorait szétbontsák! Jöttek, de nyomban vissza is fordulának, midőn láták, hogy a deákparti fáklyásmenet hidegvérrel ugyan, de az öntudat mindenre kész elhatározottságával készen áll a kihívó és semmiként sem menthető insultus elvonulására. Helyesen mondá a balpártiak elvonulása — magyarul megretirálása — után beszédét folytatva Gajzágó, hogy büszkeséggel vallja magát ily higgadt magyar párt tagjának, mert csupán e párt öntudatos s hidegvérű erélye gátolá meg azt, miképp polgárvér nem folyt utcáinkon. Ime a párt, mely egy napal korábban fűböz-fához kapkodott s insinuatiókat colportált a deákpartiakt vérengző céljai felől, a párt, mely magát egész napon s éjen át ösztetett: e párt akart tamadni, e párt kezdte az insultust. A bamba szeg verszemre kapva ekkor ütö ki magát a zsákból! De mihelyest arról, a mit addig ugy látszik nem tudott: a Deák párt számbeli nagy fölényéről saját szemével, saját fáklyái fényénél, saját zenéje mellett meggyőződött a baloldal... amugy vitézi módon meg is retirált, hogy aztán nagy vitéséggel a város egész keleti felét, hat utcát — a városi tisztelt baloldali rendőrönkösséget dícsérő sárban — megkerülve, a korona vendégül elébe érkezék, megtisztelendők a pártvezér, kinek szemelattára — kétségtől tudta nélkül — arrangiroztatott az alvezérek által az értekezlet alkalmával vett szellemi vereség miatti boszankodásból, eme szintoly fiascával végződő kaposzkodás.

A közérzetet kifejezőleg mondá Gajzágó beszédje végén, midőn a fáklyák a megyeház előtt máglyára rakatának s a Deák-párt szétoszlando vala, hogy a higgadt választó polgárság s a megye választóinak óhajta és akarata nem az utcákon s az imént látott módon nyered kifejezést és érvényt, hanem nyered annak idejében a zöldasztalnál, igen — a szavazó urna előtt.

A kettős fáklyásmenet jellemzését elég annyit mondanunk, hogy a deákpartiaktban a város értelmes polgárságának (megjegyzem: szavazati joggal bíró polgárságának) $\frac{9}{10}$ -ed része vett részt, fáklyavivői szavazó polgárok voltak s Dézs és a szomszéd Dézsakna városok értelmiségének legnagyobb része, több vidéki bentmulató birtokos volt jelen; míg a balpártiakban néhány szavazó polgáron kívül a fáklyavivői díszes tisztelt szűn-időző tanuló ifjúság, több kereskedősegéd, sőt gyermekek is teljesíték; a közönséget pedig ácsorgó, tátongó tömeg képezte eleintén, mignem a deákparti fáklyásmenet eloszlása után, ennek tagjai csodáltni uszályként ama menethez csatlakoztak, mely számításból a várost körülcsatagoló felszedendő boldogát boldogtalant, hogy így felszaporodva tün-tesse ki számbeli fölényét felettünk.

Denique ki is tüntet, mert post tot discriminarum telve utcaz sárral — mivel nagy lelkesedésünkben éppenséggel az utcák közepén haladánk, loboskolánk — végre a prosekzio céljainál állánk: a Tisza forrásánál. Szónokunk — mert immár a Deák-párt is részt vevő a díszes menetben — Gyárfás Ferencz városi rendőrtanácsos illetőleg főnök úr vala. Rövid beszédét nem reproducalom teljartalmulag, nem is tudnám; szerepeltek benne — a mikre jól emlékszem — következő frázisok: „a magyar király igaz java előmozdítása“, „Dézs városa baloldali választóinak“ — s midőn körülnézve meggyőződött, hogy a Deák-párt is jelen van — „Dézs városa polgárainak (cumulative kelle szólni, mivel nevünkben is szólott) véghetetlen tisztelete“, mely Tisza L. és b. Bánffy Dezső iránt imigyen nyilatkozik, et caetera graeca.

Tisza László rövid válaszából csupán egy kifejezés ragadta meg figyelmünket, hogy t. i. ő a „baloldali pálya igénytelen vándora“, magyarul „a tigrisek commis voyageurje.“ Szerfelett érdekes melléknev, melynek jelentősége felett olyan mély meditatioha esék számfejtői minden tehetségünkkel, mélyelment próbálgatván kiszámítani, hogy vajjon miért kezdetett meg a m. nagy eszani politika vándortúja éppen Dézs városában, s vajjon hol lesz befejezve? miszerint a pártvezér beszédének többi része ránk nézve elveszett, disztóval nagyhamar szerzője által bevezetve; a kegyes olvasó azonban pótolhatja mulasztásunkat, utángondolva az utángondolandókat.

Sequens megyénk alkerületének okvetlenesti képviselője b. Bánffy Dezső vala. A báró eő nagysága válaszából megtanultuk, hogy ő „Tiszával nem párhuzamolhatja magát“, hogy „becsületére fogadja, hogy koronás királyának s hazájának hiva lesz mindörökké.“ (Ama snstantivum vinculum nélkül is elhiszszük ezt a bárónak, mert hiszen csak tartozó kötelességet teljesíti, a mit szoadás nélkül is meg kell mindnyájunknak tenni); „a kiüntetést — már hogy a fáklyászenét — köszöni, ismételtén köszöni... el van fogulva s ezért csak annyit mond, hogy... szívéből köszöni“ — magyarul mondván abbiza kissé belesültünk. Nó, de seba, hisz sokunknak megcsik s megesett éféle malheur. Üsse is a kö azt a nagy fáklyafüstet, melyet kétségen kívül a superplus 13 fáklya omínusz lángja okozza.....

Ezen is tüstünk. A közönség mégis „hallának volt“, „halljuk Papp Miklóst“ kiáltván lelkesen. (Nó, hát hogy is másé?!) De a vox populi ez egyszer nem vala — vox Dei, mivel azt felelték a díszszoba ablakából, hogy „Jónás úr nincs jelen“, bihetőleg reporteri functióival gyöttré magát. „Halljuk b. Bánffy Lászlót Dobokamegye egyik képviselőjelöltjét“ kiáltá több sequensdühben kiülődő népfiu. A báró, ki addig a tárva-nyitva álló ablakban álla, menten lát, és így hal(l) hatatlanná tevő magát, azaz magyarul mondvá, emigrált az ablakból. Ott állt azonban gr. Bethlen Kálmán, de ő nem kértvén fel szólásra, nem is beszélt.

Végül mindouen tüstünk. Szétoszlánk. Következett az adeptusok számára adott magnum ál domás, vagy is vacsora, melyben is először 100, aztán 80 nagygyánt nem választó, oda gyűjtött és gyűlt személy részletetett, igaz magyar vendégszeretettel, az Ur áldásában — mintegy 240 jó baloldali forintokért. Lelekes, ézeleműs toast — quantum satis; s a mint lehet képzelné, most már a leglelkesebb, legszűnni nem akaróbb, legviharosabb, legegetrőbb éljenekkel kísérve. A vacsorának pillanatnyi áldozatai is valának, a mennyiben estve s még reggel is többen elmélkedének „a delegatio semmis intézményének eltörlése“ felett a szabadság üdítő hűsében....

A korona-vendégül ez napi szállóinak sérthetlensége mint hallszik, de nem tudatik, mely incidensből, kellőleg meg volt óva ez éjjelen.

S végül, hogy tudósításom hézagos ne maradjon, megemlítem, hogy Lészai László a tegnapi nap rendezője rekedezsége miatt nem igen beszélhetett — ő csak lát, de nem volt hallható.

Igy telt el a dézsi „Tiszaznap.“ Így lön 1869-i

február 7-én „a b.-szolnokmegyei baloldali-kör rendszeresen megalakítva, egyéb keblü ügyei végelegesen elintézve és a baloldali megyei képviselők kijelölve, illetőleg ünnepélyesen felleptetve“ — egészen ugy, mint a „tudatás“ már előre jelenté.

Vivmányai: részökre remélhető jótékony ki-ábrándulás; részökre indokolt hit a jövő iránt.

Ha már rég nem tudók is vala, tegnap meggyőződhetünk, hogy Dézs városa választó polgárai nagy többségének higgadságában s józan mérskelében a szabadelvű, de békés fejlődés országos nagy pártja teljesen megbízhatik; hogy a politikában sem szabad a célért ellentétes vagy más célra törekvő irányokkal szövetekezni, mivel az eredmény a párt kimaradhatatlan szétfoslása; meggyőződhetünk egyebekről is, de ezekről majd a választások után.

Vendégünk, kinek erdélyi netán folytatandó vándorútjában pártunk érdekében csak hasonló eredményt kívánhatunk, ma 5—6 szekérnyi baloldali közönségtől kísérve búcsút monda a városnak, melynek szent halmán — a monda szerint — egykor a hét vezér egymással, hazát szerzendő, frigyre lépett; most is frigy kötetett sokak, sokak között..... Övd meg uram bajtól mi magyar hazánkat!

Még csak annyit, hogy az egyik baloldali képviselőjelölt, illő segítséggel, ki a vidékre utazott, felleendő jelöltársát a jelöltség elfogadására. Tehát az illetők tudtán kívül szokta a baloldal jelöltjeit felleptetni? Valóban nem értjük — de ne is törődjünk felette.

Egyletek és közintézetek.

Az erdélyi muzeum-egylet 1869-dik évi közgyűlése.

(Előleges tudósítás.)

Az erdélyi muzeum-egylet ez idei évgyűlésének napjál február hó 15- és 16-dika, az ülés helyiségeül Kolozsvár városházának nagy terme tűzetett ki. Az ülést e helyen, f. hó 15-én muzeumi elnök gr. Mikó Imre távollétében alelnök dr. Szabó József úr délelőtti 10 órakor a következő lelkes beszéddel nyitotta meg:

Tisztelt közgyűlés!

Egyletünknek minden közgyűlését úgy tekintem, mint tudományok szentelt ünnepnapokat, melyeken a bivek a végre seregelnék össze, hogy a tudományok, ennek a legújabb hatalmasságának, hodolatuakat bemutassák, annak országát egészen hazánkig terjesszék, hazánkat annak aegidje alá helyezzék, annak uralmát e honban megszilárdítsák, megörökítsék; jól tudva, hogy a hazát állandó megtartani a legtisztább hazafiság, a legel-szántabb vitézség magára nem képes, hanem amazok, mellett szellemi miveltés, szellemi tulsúly szükséges.

A Dsingischán, Tamerlán csordái, az Atila országot, világot Isten ostaroként dúló seregei csak ephemer tünemények voltak, mert nem tudományon alapultak. Mit félünk az északi kolosz barbar millióitól is addig, míg ezek a tudományt nem ismerik, talán birét is alig hallják? A Bratiano féle helyékelkedése pedig amazoknak éppen csak parodiái maradnak addig, míg köztünk és köztük a tudományos miveltési különbség aránylagosan akkora lesz, mint ma, mert csak az a nemzet, melynek gyermekei e miveltésnek arra a fokára emelkedtek, a hol a lélek magától követeli a tudományok becsülését, az ész termékeinek gyűjtését tanulmányozását s ugyan azoknak meghonosítását, csak az ily nemzet képes a nemzeteket élteő szellem, védelmét magának megszerezni; de épen ezért az ily nemzetnek élni is kell.

Mikor nemzetünk messzelőt fia legelőször megpendíték a muzeum eszméjét, akkor ők már ismerék a nemzet élete föltételeit a reájok következő nemzedék pedig — daczára a legmesterségesebb nyomásnak — azokat már fölhasználni is tudá s így sikerült nemzetünk fia megfeszített igyekezetének elég hamar nem csak megalapítani, hanem virágzásba is hozni muzeumunkat.

De ne hidjünk, hogy ezen a téren már elegendő lendületet kapott a működés. Koránt se: eddig visszariadó küzdelem volt minden lépés, most pedig a legezabababb pálya kínálkozik a baladásra, és most állának meg? Oh nem. Szabad röptet engedjünk Uram a tudományt sovárgó léleknek és ő utoléri rokonait, bár mily hosszú is az eddigi akadályok szűlt hátramaradási tér.

Vagy talán akadályt gördít most előnkbe a politika, mely a jelen időnek egyedüli jelszava: Épen nem: a politika az exigentia, a körül-mények, a jelen pillanat tudománya, hazánk előnyére irányozva. Már pedig nálunk ma a legsürgősebb exigentia nem egyéb, mint nemzetünk életének ezen a földön biztosítása, minekutánna látjuk a sok kisbess nagybbon rugókat, melyek annak, megdöntésére — nyiltan vagy alattomban — mozgalomba vannak hozva. Egyletünk politikai földadata tehát az, hogy a mig hazánk bölcsői Pesten üléseznek, mi addig egy felől történetészeti kutatásaink által egyengessük, szélesítsük, szilárdítsuk az alapot azoknak lábaik alát, kiknek amott a jogteréni küzdelem jutott földadatul, és hogy másfelől természettudományi buvázkodásaink által hoz-

zuk napfényre földünk rejtett kincseit, tanítsuk meg néplünk arra, mit lehet földünkben legnagyobb haszonnal természetien, sőt nyissuk meg néplünk előtt az útát is, a nyers termények hasznosításában a többet észszel mint erővel működésre.

Valóban fontos feladata egyletünknek, melynek teljesítése által nemzetünk kettőt ér el, t. i. egyfelől a tudomány magaslátán bizonyos fokozatot, és másfelől a vagyonságát, mely kettőnek birtokában magunknak helyet és szavazatot követelhetünk az uralkodó népek tanácsában, de a mely kettőt nélkülözve, minket senkinek rokonszenve s még annál is kevésbé könyörüllete a megsemmisüléstől meg nem menthet.

Ha azonban még több politikai küzdelmekre is vágyunk, ezen a téren találhatjuk mi a legki-elégítőbb küzdelmeket. Ha szabadságot kívánunk: szabad a tudomány, melyet ha sikerül is valamely szarnoknak eszeveszett vádakkal födö, óráig távol tartani, mindenkor ő bájja meg. Ha ezt bizonyíthatni akarnám, nem kellene az adatokért messze fáradnom.

Függetlenséget óhajtunk? független a tudomány, mint maga az istenség, melynek ő egy szikrája; sőt független annyira, hogy az Isten sem parancsol neki, minthogy az Isten nem jöhet magával ellenmondásba. Galilei az isten földi helytartója ellenkező parancsolatajának daczára is azt morga magában: „E poure si muove“, s csakugyan mozog is az a föld mind e mai napig.

Vagy talán a közös ügyek pártolóihoz tartozunk? Valódi közönség a tudomány, melyből feltékenység nélkül osztozkodhatunk, sőt a melyből minél többet adunk másnak, annál több marad nekünk. Ez az a közönség, melybe be kell hogy vonjunk nem csak a szomszédos népeket, hanem az összes emberiséget, jól tudva, hogy csak akkor juthatunk a philosophiai alapra fektetett socialis jóllét eldoradojába — hogy ne mondjam utopiájába — mikor — talán évezredek után, talán soha — minden ember értelmes s annak folytán becsületes is lesz.

És ha a democratia szellemének kívánunk hódolni: itt már ma feltaláljuk a semmi korlátot nem ismerő democratiát; itt, a hol a nagy nevt főúr, az egyszerű geologussal s az igénytelen zoologussal minden fáradaimat testvériesen osztva, esőben, hóban, sárban, vízben mászkál azokra a magaslatokra, melyeken még a farkas is unja barangolni, de a melyeken a tudomány emberének mindég új és új világ nyílik a legkielégítőbb kutatásokra. Ez az a democratia, melyben a tudományok hódoló földet őr szerencsésen vetett hálónak dús tartalmát örömmel becsátja a szegény ichthyologus rendelkezésére, jól tudva, hogy a miből ő csak mulandó pénzt kapbat, ez tudományt fog bűngészni a haza soha el nem muló hasznára.

De az átaláosságok mellett vannak jelen közgyűléstünknek időszerti feladatai is. Muzeumunk a legmostohább időben szűletett, melyben mi ötödünk szertint meg sem kereszthetünk; ezt ma, midőn a szabadság napja teljes fényen ragyog hazánk fölött, utólagosan kell hogy pótoljuk. — A rongyokon is, melyekbe akkor burkoltuk az új szűletett, még mindig látszanak a szemeinkre kollemlentli ható fekete-sárga foltok: ezeket másokkal kell hogy kiesereljünk. És még tovább alapszabályaink, melyek ugyanannak a kornak szellemi nyel, nem álltak ki a letelt 9 évek próbáját: ezek is tehát észszertű, időszerti változtatást kívánnak.

Mikor tehát a közgyűlési tárgyaknak egész halmazza felszik előlünk és midőn a cél, melyre törekszünk, a nemzeti létellünknek egyik nélkülözhetlen föltétele; akkor biztosan remélhetem közgyűléstünknek higgadt tanácskozását, minden pontban erélyes maga elhatározását és messze korra kiható megállapodását. Mindezeknek legjobb sikert kívánva ezennel a tanácskozást megindítom.

A lelkesedéssel fogadott szellemdús alelnöki megnyitó után Finály Henrik, titkár úr olvasá jelentését a muzeumi bizottmány évi működéséről, majd Brassai Sámuel tévé, mint igazgató s a természetiek öre, Szabó Károly, mint könyv s levéltárnok, Finály Henrik, mint régiség és érem-tárnok előterjesztését a muzeum illető gyűjteményeinek gyarapodásáról és Bányai Vitalis, pénztárnok a muzeumi pénztár évi számadásairól. Minde szabatosan fogalmazott a muzeum gyarapodását tiszta számokban felmutató jelentéseket a jelen volt közönség lelkes éljenekkel üdvözlé. (Közlésüket jövő számainknak tartjuk fen. A szerkesztőség.)

Az illető gyűjtemények és a pénztár megvizsgálására kiküldendő bizottmányokra kerülvén a sor, Finály Henrik az igazgató bizottmány nevében azon indítvánnyal állott elő, hogy ezek ne az évgyűlés másnapján, hanem csak a jövő évi ülésen tegyék meg a gyűjtemények állapotával részletesen foglalkozó jelentéseiket. Finály H. indítványát a közgyűlés Hincz György tagnak azon módosítványával fogadé el, hogy a pénztárnak kevesebb időt igénylő megvizsgálására választandó bizottmány nemcsak egy év múlva, de már a gyűlés másodnapján is tegyen jelentést.

Ezek értelmében a pénztár megvizsgálására azonnal egy hármas bizottmányt küldetett ki, az egyes társaknak megvizsgálásával megbízandók — másnapra (febr. 16.) halasztatván.

Majd a muzeumi titkár adá elő a muzeumi igazgató választmány két előterjesztését: az első a muzeumi választmányának a Pálffy családdal a kisműdi pőrös birtoknak 5000 forint becsérelését, második a Pávai Elek, őrség elbocsátását illető. A nagygyűlés mind a szerződést, mind Pávai Elek elbocsátását egyhangulag elfogadta.

Végtaggyát az ülésnek a bizottságból szabályszerűen kilépő legrégibb tagok: gróf Eszterházy János, ifj. Groisz Gusztáv, Kriza János és Nagy Péter megürit helyeinek betöltése képezte; a szavazat eredménye az, hogy gr. Eszterházy János 28. Nagy Péter 27. Kriza János 26. ifjabb Groisz Gusztáv 16. szavazattal nyílt megválasztottak a muzeumegylet bizottságába.

Az erdélyi muzeum-egylet 1869. február 15 és 16-dik napjain tartandó évi rendes közgyűlésének

tárgysorozata.

- 1) Elnöki megnyitó beszéd.
- 2) Bizottságok kinevezése a levéltár, pénztár és a gyűjtemények megvizsgálására.
- 3) Titkári jelentés az egyleti választmány évi működéséről.
- 4) Pénztárnoki jelentés és a választmányilag átvizsgált számadás előterjesztése.

Kimutatása

az erdélyi muzeum-egylet pénztára bevételeinek és kiadásainak 1868. január 1-jétől december 31-éig.

Megnevezés	Közhitel-	Magánkötelezvény		Készpénz		
	papír	és kisegítőbeli könyv				
	oft.	frt.	kr.	frt.	kr.	
A.) Bevételek.						
Pénztármaradék 1867-ről.	13940	450	181584	51	33	2071
Bégyült tőke	8137 ¹ / ₂	100	1690	—	67	100
Különböző tőkésített kamat és letétemény	—	—	47	45	—	22
Kamat	—	—	—	—	6	11292
Részvényilleték	—	—	—	—	—	1986
Rendkívüli jövedelem	—	—	—	—	—	212
Bevételek összige	22077 ¹ / ₂	550	183321	96	106	15685
B.) Kiadások.						
A kisegítő pénztárba tett tőke	—	—	—	—	—	1690
Az aranyalap számára tőkésítettett.	—	—	—	—	100	229
A Berde alapítványra	—	—	—	—	—	7
Igazgatás, kezelés, utaztatás	—	—	—	—	—	662
Béruház	—	—	—	—	—	246
Rendszeres fizetés	—	—	—	—	—	8049
Gyűjtemények gyarapítására	—	—	—	—	—	2694
Kiadványokra	—	—	—	—	—	545
Kertmivelés, építkezés, adó	—	—	—	—	—	979
Béfizetett alapítványért kiment	—	—	1500	—	—	—
Rendkívüli költségek	—	—	—	—	—	519
Kiadások összige	—	—	1500	—	100	15624
Pénztármaradék 1868 december 31-kén	22077 ¹ / ₂	550	181821	96	6	60
Részletezve:						
Nemzeti kölcsön kötvény n. é. 300 pft.	315	—	—	—	—	—
Urbéri papír n. é. 20250 pft.	21262 ¹ / ₂	—	—	—	—	—
Magyar földhitelintézeti záloglevél	500	—	—	—	—	—
Kiadott kölcsönről szóló kötvény	—	550	152150	—	—	—
A kisegítő pénztárba tett tőke	—	—	3690	—	—	—
" " " Berde alapítvány	—	—	47	45	—	—
Alapítványi magánkötelezvény jó	—	—	17320	—	—	—
" " " kétes	—	—	4523	15	—	—
" " " veszendő	—	—	3996	36	—	—
Ideiglenes tőkésítés részvényből	—	—	95	—	—	—
Készpénz: letétemény	—	—	—	—	—	9
" rendelkezés alatt	—	—	—	—	6	51
Összeg mint fennebb	22077 ¹ / ₂	550	181821	96	6	60

Az igazgató választmány előterjesztései és indítványai.

I. A mióta a muzeum-egylet ténylegesen megalakulván a maga ügyei elintézését saját belátása szerint szabályszerű közegei által eszközli csaknem folytonos baj és küzdelem forrása volt a néhai Pálffy Jánostól végrendeletileg a muzeumnak hagyományozott kisműdi birtok. Nem csak hogy e hagyományhoz már magában a végrendeletben oly terhes feltételek voltak kötve, a melyek a kérdéses birtokot a muzeumra nézve a jelenben teherre, a jövőben nagyon bizonytalan, de a birtok távol volta miatt kétségen kívül csekély értékűvé tették, még az is járult hozzá, hogy a Pálffy család, mint természetes örökös, oly perrel támadta meg a hagyományt, a mely nyolcz éven át folytatva, végre oly fordulatot vett, hogy a muzeumra nézve semmi esetre kedvező kimenetelére számítani nem lehetett. Erről meggyőződve az igazgató választmány és alkalma nyilván, hogy a muzeumot oly módon kártalanítsa a Pálffy családdal való békés egyezmény útján, a melyen a muzeum alapítója tetemes összeggel szaporodik, a hagyományozó hazafi célja is el van érve, elhatározza, hogy ez egyezményt megkötö és ennek alapján a Pálffy János végrendelete szerint a muzeumra szállható örökségről és ehez tartozó javadalmakról végképpen és feltétlenül lemond, és e határozatát jóváhagyás és megerősítés végett ezzel a közgyűlés elébe terjeszti.

II. A tavalyi közgyűlés jegyzőkönyvének XX. számú határozatával Brassai Samuel m. igazgató abbéli nyilatkozata, hogy ő a muzeumi conservatort

5) Igazgatói jelentés a gyűjtemények állapotáról általán és a természeti tár állapotáról külön.

6) Könyvtárnoki jelentés a könyvtár gyarapodásáról és állapotáról.

7) A régiség- és éremtár őrsének jelentése a keze alá bízott gyűjtemények gyarapodásáról és állapotáról.

8) A választmányból kilépő 4 tag helyébe 3 évre új tagok választása. *)

9) Az igazgató választmány előterjesztvényei és indítványai tárgyalása és azok iránt határozás, valamint esetleg egy második alelnök választása.

10) Egyesek indítványai.

11) A vizsgáló bizottságok jelentéseinek előterjesztése.

12) Az 1869 ki költségvetés megállítása.

13) Bizottság kinevezése a közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére.

14) Tudományos felolvasás.

Az e sorozatba foglalt tárgyak eshető felosztását a gyűlés két napjára a körülményekhez képest a közgyűlés fogja alkalmilag elhatározni.

A gyűlés helyisége a városi közsegtanács terme; kezdete mindennap reggel 9 órakor.

A tudományos felolvasás 15-én lesz délután 5 órakor, ugyanazon teremben.

mondott és az illetővel hivatalosan közölt komoly megrovás után sikertelenül igyekezett e bajnak végét szakasztani, utóbb meggyőződve arról, hogy a botrányos háborgásoknak és izetlenkedéseknek mindig csak Pávai Elek őrségéből az okozója, más módot nem látott azoknak sikeres megszüntetésére, mint a nevezett őrség elmozdítását, minél fogva őt a folyó év január 9-én tartott ülésében a jk. 11. száma alatt kimondott indokolt határozatával felüggesztve, minthogy a fenn idézett közgyűlési határozat erősítette volt meg hivatalában, e határozatát a végett terjeszti elő, hogy a közgyűlés azt helyeslőleg tudásul vevén Pávai Elek véglegesen elbocsátassék a muzeum szolgálatából.

IV. A muzeum létesítése és az egylet megalakulása óta lefolyt 9 év gyakorlata egyfelől megmutatván, hogy az egyleti alapszabály némely cikke nem felel meg tökéletesen a kitűzött célnak; másfelől a változott politikai viszonyok megengedvén már most azoknak a cikkeknak a megváltoztatását, a melyeknek hiányos voltát már az alakító közgyűlés jk. III. számú határozatával elismerte, de a melyeken észszerűen változtatni az akkori körülmények nyomása alatt nem lehetett, az igazgató választmány már most annnyival is inkább szükségesnek látja az illető pontok kellő módosítását, mivel a folyó évvel a részvényesi első 10 évi korszak lejárván, a kibocsátandó felszólítás tán sikeresebb lesz, ha a közkiutatnak inkább megfelelő alapszabályokra hivatkozhatik. Ennélfogva a következő módosításokat ajánlja az egyleti alapszabályokba:

1) A 4. §. eként volna módosítandó: „A muzeum-egylet e muzeum által a hazai tudományos törekvéseket előmozdítani, a tudománykedvelőknek tért nyitni, stb. végig.”

2) A 9 §. ben e szó helyébe „ország birodalmi polgár” teendő „honpolgár.”

3) A 10. §. ből kihagyandó, e két szó „azonban”, és „nem” mihez képest utolsó tétele így fog szólni: „ezek magokat az egylet gyűlésein megbízottjaik vagy követeik által képviselhetik.”

4) A 18. §. második kikezdése így volna módosítandó: „Tiszteletbeli tagok a magyar kir. minisztérium helybenbágyása mellett külföldiek is lehetnek.”

5) A 19. §. oda módosítandó: „Levelező tagok csak a magyar birodalmon kívül lakó, tudományt foglalkozó azon egyének lehetnek, a kiket az egyleti választmány a muzeum gyűjteményei gyarapításában segítségül felkér.”

6) A 21. §. így volna módosítandó: „Az egylet tisztviselői következő: a) Az elnök. b) A két alelnök. E három tisztviselőt az egyleti közgyűlés egész életükre szabadon választja; a választottak a m. kir. minisztérium útján legfelsőbb megerősítés végett ö. cs. és ap. kir. Felsége elébe terjesztetnek: c) A természeti tár őre. d) A könyvtár őre. e) Az érem- és régiségtár őre. f) A pénztárnok. g) A titkár. Ez öt tisztviselő rendes fizetést hűz, melynek mennyiségét, valamint kiszolgáltatása módját a közgyűlés határozza meg; egyzersmind az igazgató teendőivel a közgyűlés valamelyiket ez öt közül fogja megbízni, a ki aztán e megbízás alapján az „igazgató” címet is fogja viselni. h) Az ügyvivő. i) Az ellenőr.” E szerint az igazgató hivatala, mint önálló hivatal, megszüntetik létezését, épen egy a gazdai hivatal is. Ez utóbbi teendői felosztandók a fizetési tisztviselők közt oly módon, hogy kiki a maga körébe eső gazdai teendőket maga végezze.

7) A 23. §. eként módosítandó:

„A muzeum körül, annak szükség és körülményei szerint tartand az egylet kellő számú segédszemélyzetet is, a melyek szervezetét, létszámát és díjazását a közgyűlés fogja mindig meghatározni, az egyének kizemelés, kinevezése, beállítás és eshető elbocsátása a választmány teendője lévén. Használhat szolgák is lesznek alkalmazva, a kiket az igazgató szegődött be és bocsát el utólagos jelentéssel a választmányhoz.

A segédszemélyzet szervezésére nézve aztán indítványozná most egyelőre a választmány, hogy legyen a természeti tár mellett az őrs kívül egy első és egy második segéd, a könyvtárnál az eddigi segéd megmaradna és lenne a term. tár első segédének 600 forint fizetése, 200 forint szálláspénze, a másodiknak szállása és 400 forint fizetése; a könyvtári segéd 500 forint fizetést, 150 forint szálláspénzt kapna, mint eddig.

Együttal a pénztárnok fizetése 600 forintban volna egyszer mindenkora megállítandó és e ki-szabott állandó fizetés 1870. jan. 1-től fogva folyóvá teendő.

8) A 26. §. kezdete így szólna:

„A természeti tár őre a terményrajzi osztályokat rendezi” stb. és végződik ott, hogy „ki nem adhat.”

Elébe menne:

26. §. Az igazgatói teendőkkel megbízott tisztviselő, mint „igazgató,” közvetlen felügyelője a muzeum belsőjének és abban levő minden osztályoknak, azonkívül különösen a kiválólag gondjaira bízott teendők a kiadandó utasítás értelmében végezni köteles.

9) A 28. §. e szerint elmarad, épen egy a 34. §. E helyébe megy a következő §.

„A tisztviselők teendőire nézve zsinormértékül szolgálnak különben a közgyűlésileg megállí-

tott részletes utasítások. Itt fegyelmi szempontból csak annyi mondatván ki, hogy ha valamely fizetési tisztviselő magán ügyeiben 48 óránál húzamosabb időre a városról eltávozni szándékszik, azt csak előző engedély mellett teheti, és ha távolléte 2 hétnél továbbra terjedne, erre választmányi irásos engedélyt kell kérnie, minden esetben arról levén köteles az illető gondoskodni, hogy távolléte alatt a rá bízott teendők eligazításában fennakadás, vagy bátramaradás ne legyen.”

10) A 36. §. ből a „Sieb. Bote” kimarad.

11) A 38. §. kimarad.

12) A 44. §. be 3-dik kikezdése után beiktatandó:

„A választmány egyik főfeladata lévén a tisztviselők magatartását és működését ellenőrizni, jogában áll felettök a fegyelmi hatalmat gyakorolni és eléforduló esetben a szabályokhoz és a választmány intézkedéseihez alkalmazodni nem akaró tisztviselőket elmozdítani, fenntartván ez elmozdításnál a közgyűlés jóváhagyása, ha ily határozat oly tisztviselő ellen mondatnék ki, a ki közgyűlési választás alá tartozik.”

13) A 45. §. ből e szók: „de előbb... engedélyt kérnie” elmaradnak.

14) A 47. §. elmarad.

15) A 61. §. ben a helytartóság helyébe a minisztérium irandó.

Költségvetés 1869-re.

Bevételek.	
300 pft névértékű nemz. kölcsön	
kötvény kamatja	12 frt 45 kr.
20250 frt n. é. urb. papir kam.	1010 frt — kr.
500 frt magyar földhitelintézet	
záloglevél kamatja	27 frt 50 kr.
155840 frt kiadott kölcsön kam.	9350 frt 40 kr.
17320 frt befizetetlen alapítvány	
kamatja	866 frt — kr.
400 részvény	2000 frt — kr.
Bevételek összige	13266 frt — kr.

Kiadások.

I. Rendszeres fizetések.	
1. Szállásberek	1800 frt.
2. 3 hivatalnok fizetése	3000 „
3. Pénztárnok	600 „
4. Segédszemély.	1500 „
5. Kertész	300 „
6. 2 szolga	480 „
7. 2 kertészlegény	360 „ 8040 frt.

II. Átalányok.	
1. Igazgatás	500 frt
2. Utaztatás	400 „
3. Béruház	400 „
4. Könyvtár	1000 „
5. Természettudományi tára	800 „
6. Régiségtár	500 „
7. Kert	150 „
8. Épületfenntartás	300 „
9. Kiadvány	600 „
10. Rendkívüliek	400 „ 5050 frt 13090 frt
Marad	176 frt 35 kr.

Napi hírek.

— A Kolozsmegyei bal oldalnak is vannak már követjelöltjei, s pedig az alsó kerületben gr. Karacsay Sándor, a felsőben Macskási Antal. Így állapította meg Tisza László elnökléte alatt, tegnap, a nemzeti szállodában tartott értekezlet, melyről bővebben jövő számunkban szölandunk.

— A távirtdát illetőleg azon észszerű s a közönség javára szolgáló intézkedés történt, hogy a kifizetett válaszu távsürgöny vevője egyzersmind a választást fizetett pénzt is kézhez kapja, hogy aztán tetszése szerint rendelkezék.

— Főuraink közül egyik arra fogadott hogy Sz. Fenesig bátrafelé gyalogol. Tegnapelőtt hajta végre ez útját, kiserve a bámulók tömegétől. Fogadását, mely mint tudjuk 100 fr. volt, megnyerte.

— A baloldali agitatók ismét, kezdik megteremni gyűmöléseiket Kolozsvárról. A napokban városunk egyik jobb modu polgárát lökdösték ki egyik vendéglőből, mert magát nyíltan jobboldalnak vallotta.

Továbbá egyik este két jobboldalít illeltek bántalmazásokkal az utcán mert jobboldal, s hozzá még mágnás is. Tegnapelőtt éjjel pedig Sz. deák párti polgár ablakait verték be. A tettesek ellen foly a vizsgálat.

— A magyar testőrséget fogják képezni — újabb tudósítások szerint — egy „testőr kapitány (magas rangú tábornok), egy testőr főhadnagy, (altábornagy vagy vezérőrnagy) egy testőr hadnagy, (vezérőrnagy vagy ezredes), 2 őrmester, (őrnagyok) 4 másod őrmester, (1 oszt. kapitányok) 36 testőr (kapitányok és főhadnagyk). A törzskarnál lesz egy testőr szárnysegéd (kapitány), egy testőr orvos (fő vagy ezred orvos.) és egy testőr számvivő (kapitány vagy főhadnagy).

— Tolnamegyében már kiűzték a kurucz-báboru. Folyó hó 5-én Madoesáról a felbőszített néptömeg kikergette az ősszerű bizottságot, s annak tagjait sárral dobálta. Szegszárdon pedig anonim levelekkel ijesztetik a deák-pártiakat, melyekben megkezléssel és felgyújtással fenyegetik őket.

— Holnap a színházi alappénztár növelésére legelőször színe kerül Birchfeifer utolsó műve „A fehérruhás nő” című nagyhatásu dráma. A czimzerepet Sz. Mátray Laura asszony játssa. A czél közhasznúsága bizonyára fölment közönségünk ismert hazafias áldozat készségére való minden további hivatkozástól.

— A m. ludasi kaszinó Deák Ferencz nagy hazánkfíati. miniszterelnök gr. Andrássy Gyulát, királyi biztos gr. Péchy Manót, és tordamegyei főispán b. Kemény Györgyöt tiszteletbeli tagjaivá választotta.

— A zártkörű zeneestélyek ezentúl a bűjben minden szombatn kilenczéd fél órakor fognak a városi vigarda termében megtartatni, ezek esleje f. hó 20-kára esik, mely napig azokra még mindig lehet előjegyezni.

KÜLFÖLD.

Bécs, febr. 12. Jövő esztendőben a párisi értekezlet ülést tart, hogy Görögország felelőtlenségét átvehesse; a jegyzőkönyv valószínűleg közzé fog térni.

Bukarest, febr. 12. A tettpárt (Bratiano pártja) külön román legiókat kíván alakítani. A miniszterium minden áron le akar mondani; úgy látszik Bratiano akarja az elnöki széket elfoglalni.

Athen, febr. 12. A dynastia védelmére célzó tetleges kül beavatkozás valószínű. Az ország bensejében legiók szervezkednek. Valószínű, hogy a király, vagy elűzték, vagy trónját veszti.

A „Franz. Corr.” szintén állítja, hogy a „Kölnische Ztg.” által hozott ama hír, hogy Francia- és Olaszország fejedelmek között egy nótában kitűzött háború esetére nézve titkos tárgyalások folytak, a legkisebb hitelt sem méltó.

Páris, febr. 12. A „Patrie” híreket hoz Bukarestből, miszerint a forradalmárok legvégső harcra készülnek a miniszterium ellen és jelentékeny fegyver és lőszerszállítást tesznek. A miniszterium el van határozva a békét fenntartani és a szerződéseket tiszteltetben tartani. A „Patrie” tudni véli, hogy Gortsakoffnak jegyzéke, mely a török-görög viszály felelősségét Törökországra tolja, csakugyan létezik.

Bukarest febr. 12. Kis-Olahországban, dacára az előjárások örökösének, mazzinista preclamatiók terjesztettek, melyek a Kelet lakosait felkelésre ösztönzik.

Konstantinápoly, febr. 12. A perzsa schah délkeletről egy hadsereggel Bagdad irányába utra kelt, minek következtében a Porta 10000 embert küldött a perzsa határra.

A „Nord. Allg. Ztg.” a Bécsben megjelent „Osten” cz. lap berlini közléseit, a porosz kormány harczi terveire vonatkozólag, — valótlannak nyilvánítja.

Berlinben a montenegrói fejedelem tiszteletére 10 én a kir. palotában ebéd volt. A fejedelem 9-én gr. Bismarck látogatását fogadta el.

Mint Konstantinápolyból 11-ről jelentik, a tengerészet első mérnöke, Achmet pasa Londonban egy nagy hadihajót vásárolt, s megbízása van még több hajó vásárlására is.

Mint Szt.-Pétervárról 11-ről jelentik, Sherman tábornok, kormánya megbízásából, Oroszországgal előre egyezkedésbe bocsátkozott a keleti kérdés tárgyában.

Egy müncheni távirat szerint a „Bairische Landes-Ztg.” azt a hírt említette volt meg, hogy Bismarck gróf a dél-német államokat, különösen pedig Bajorországot hadkészültségre szólította fel ápril 1-ig. Az augsburgi „Allgemeine-Ztg.”-nak egy folyó hó 10 én kelt távirata e hírt alaptalannak nyilvánítja.

Madrid, febr. 11 A „Correspondencia” fentartás mellett jelenti, hogy Lissabonban katonai manifestáció van készülöben, az iberai unio javára.

Madrid, febr. 11. Ma történt a cortes megnyitása. A karzatokon ezen kiállást lehetett hallani: „Éljen a nemzeti szuverenitás!” — de ezt is lehet hallani: „Éljen a köztársaság!” — Ezen kiállításokra Olozaga: „Éljen a monarchia!” — és Serrano: „Éljen a cortes szuverenitása!” kiáltásokkal feleltek.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről.

Február 15-n: 5%. Metaliques 100 frt 62 —. 5%. Nemzeti kölcsön 100 frt 67.60. Kamat 62 —. 1860. Kölcsön 97.40. Bankrészevény 737. Hitelezési részvény 200 frt 289.40. London 10 ft st. 100 frt 23 1/2, kr 121.90. Ezüst 119.50. Cs. királyi arany 5.73.

Erdélyi földteh. kötv. febr. 14 én: 74. —.

Tulajd. és felelős szerkesztő: Sándor József.

HIVATALOS.

Ss. 577. 1869.

(64)

(1—1)

Pályázati hirdetmény.

A nemes Sepsiszkében rendszeresítő levő alorvosi állomás halálózás által ürességre jövén, ennek betöltésére a pályázat folyó év mártius utolsó napjáig ezennel megnyitattik.

Ezen állomással, a törvénykezési téren kiérdeklendő s a XII-ik rangfokozat szerint fizetendő illetményeken kívül 300 frt o. é. évi fizetés van egybekötve, ugyisint a helybeli „Ferencz József” nevet viselő nyilvános kórodában szükségeltető alorvosi teendő is kapcsolatban állanak.

Mi is azon hozzáadással tétetik közhírre, hogy az ezen állomás elnyeréséért pályázni kívánók, a kellőleg felszerelendő pályázati kérvényüket, melyben eddigi foglalkozásuk, születési helyük, életkoruk és más az orvosi pályán szerzett érdemeik kitüntetői, a fenn kitett határidőig alattirt tisztesség elnökségéhez, és pedig a magán orvosok közvetlen, a szolgálaliban lévőek ellenben előjárójuk útján, beküldeni sziveskedjenek; megjegyezvén, miszerint ezen állomásra kizárólagosan csakis oly honfiak pályázhatnak, kik a magyar nyelvet tökéletesen bírják.

Ns. Háromszék tisztiségének S. Szt. Györgyön, 1869 február 11-én tartott üléséből.

László Mihály,
igazgató királybíró.

Vida Dani,
főjegyző.

(59)

(3—3)

Hirdetmény.

Nemes Hunyadmegyei tisztiség, gr. Kun Kocsárd ur kérelmére, a gyógyi és almai járásokban végbennit keresomajog arányosítása megejtése alkalmával né-mely helységekben, s jelesen Nyirmező-Valeny községében utólagosan felmerült hiányoknak helyreigazítását elrendelendőnek tartván, — s ezen helyreigazítás megejtésére m. é. december 30-ról 3682 sz. a. alólirtat nevezvén ki, az ezen ügyben szükségelt tárgyalás megejtése végett **Algyógyra f. é. február 24-ke** s esetleg ezt követő napjai mindég d. e. 9 órára tüzetvén ki, arra valamennyi érdekelt fél azon hozzáadás mellett hivatik meg: miszerint a czélba vett hivatalos tárgyalás minden esetre megfogván tartatni, az esetleg utólagosan bejelentendő igények tekintetbe nem fognak vétethetni, s az arányosítás véglegesen megállapítottnak fog tekintetni.

Január hó 29-én, 1869.

SZILVÁSSY LÁSZLÓ, kirendelt biztos.

NEM HIVATALOS

Árverési hirdetmény.

Ezennel közhírre teszi alólirt igazgatóság, hogy a kolozsvári zálogkölcsönintézetnél elzálogosított s folyó évi január hó végéig lejárt, és még ki nem váltott tárgyak az I. II. osztályból nyílt árverésen el fognak adni és pedig az

I. osztályu tárgyak, u. m. ruhaneműek, háziesszközök, árak stb. árverése lesz

folyó évi mártius 15-kén.

A II. osztályu tárgyak, u. m. arany-, ezüstneműk, ékszerek stb. árverése lesz

folyó évi március 19-kén.

Az árverések az intézet helyiségében mindég délután 3 órakor kezdődnek.

Figyelmeztetés. A kiváltás vagy átírás végett beadott, de még ki nem fizetett s az intézetből el nem vitt zálogjegyek tárgyai ez alkalommal hasonlólag elárvereztetnek.

A zálogtárgy tulajdonosa fel van jogosítva az eladásra kitett tárgyat az árverés kezdete előtt még kiváltani vagy átírni, — a már eladott tárgyakból bejött többlet hasonlólag öt illeti.

A vevő tartozik a vételért rögtön lefizetni és a tárgyat elvitetni. Kolozsvárt, február 15-kén 1869.

A kir. szab. zálogkölcsön-társulat

(63)

(1—3)

igazgatósága.

A mellbajban szenvedők vigasza.

Hoff János udvari szállítmányos urnak Berlinben.

Központi raktár: Bécsben, Kärntnerring. Nr. 11.

Kupfermühl-Bredon-Stettin mellett. 1868. szeptember 2-ikán.

Mintegy 3 év előtt nraságod kegyes volt hozzám kitűző maláta-kivonatából egy kildeményt intézni, melynek elismert gyógyereje nagy mellbetegségben szenvedett nőmnél a hálás megemlékezés tanujelét állítja elő.

Most, midőn nöm egy gyermek szoptatása által igen meggyengült, minden reményességét az Ön egészségi italába helyezi. Kérem tehát a mellékelt 3 tallérért megfelelő palackokat küldeni.

Kornitzky, tanító.

Egész tisztelettel kérem Önt, küldjön minél előbb egy fontot maláta-csokoládéból, mert egy idő óta rendszeren azt használom beteg mellem gyógyszerül. Egy helyi lapban hirdetést tetek közzé csokoládéjainak jótékony hatásáról, hogy az itteni nagyobb kereskedők figyelmüket a becses cikkre fordíthassák.

Link Adolf, a bajor keleti pályánál Regensburgban.

A vásárlásokról vigyázni kell az utánozt maláta-kivonatokra. Ha a Hoff János névalírás hiányzik, a cikket visszautasítandó.

Árak: 6 palack maláta-kivonat 3 frt; (mutatvány-palack Bécsben 56 kr.) 12 palacktól kezdve szabadon házhoz vive. Egy font maláta, egészségi chocolate, Nr. I. 2 frt 40 kr. Nr. II. 1 frt 60 kr. 5 fontnál 1/2 font kedvezmény.

Küldemények külföldre csak 2 frtnál nagyobb összegben.

Raktár Kolozsvárt:

Karvázy Gyula fűszer- és anyag-kereskedésében
főter gr. Teleky Domokos-ház.

(62)

1/2

1—3

Figyelemreméltó!
Biztos nyeremény

ajánlatik azon

sorsjegy-társasjáték

által, melyet Pirnitzer testvérek, bankárok Pesten rendeznek.

50 darab mindennemű sorsjegyre negyedévenként . . . 10 frt.

20 „ 1864-iki 100 frtos államsorsjegyre havonként . . . 6 „

10 „ 1860-iki 100 „ „ „ „ „ 5 „

10 „ 1860-iki 500 „ „ „ „ „ 25 „

20 „ hilelsorsjegyre havonként . . . 8 „

1/20 „ eredeti 1864. államkölcsön-sorsjegy, nem pro-

messe, egyszer mindenkorra . . . 7 „ 50 kr.

A t. cz. közönség becses figyelmét felhívja alólirt annál inkább, mert ily sorsjegy-részvények által nemcsak egyéni, hanem országos jólétet is mozdítanak elő, elvonván a külföldről az értékpapírokat, melyek minden körülmény között biztos nyereményt nyújtanak kisebb nagyobb mértékben.

Bővebb felvilágosítást nyújt alólirt utazása alatti lakásán, a Biasini vendéglőben, 22. sz. a. — Számos látogatást kérve, marad tisztelettel

Kappel Mihály,

a Pirnitzer-testvérek pesti bankház ügynöke.

(66)

1—2

(290)

New-Yorki

1/2

(9—*)

Wheler & Wilson és Howe Mannfg. társak
amerikai VARRÓGÉPEK

ügynöksége

Teutsch J. B-nél

Segesvárt

eredeti gyári áron árul, pontos szolgálat biztosítása mellett.

Az 1867-diki párisi világtárlaton 82 versenyző gyár közt Wheler és Wilson urak nyerték az egyetlen arany-érmeket.

Ezen kitüntetés tényleges taunságot tesz ezen varrógépek még eddig felül nem mult jelességéről, s minden további dicsekséget feleslegessé tesz.

VIDÉKI megrendelések, tekintettel a szállításra és pakolásra, költség nélkül szállítatnak helyre a raktár által

TEUTSCH J. B-nél Segesvárt.

Éppen most jelent meg
és STEIN JÁNOS erdélyi muzeumegyleti könyvke-
reskedésében Kolozsvártt

kapható:

Az 1865/8-dik évi országgyűlési
TÖRVÉNY-CZIKKOK

II-dik füzet

1868. XXVII — LVIII.

8-rét . . . 1 frt 20 kr.

Zsebkiadás . . . 1 frt 40 kr.

Ugyanennek 8-rétű teljes kiadása 2 frt.

Zsebkiadás . . . 2 frt.

Polgári törvénykezési rendtartás.

Betűrendes tárgymutatóval.

8-rét . . . 60 kr.

Zsebkiadás . . . 84 kr.

SZENICZEY G.

az új polgári törvénykezési eljárást,
és az erre vonatkozó iromány példányok gyűjteményét magában
foglalo segéd kézi könyv.

Ára 1 frt 20 kr.

Az új szentesített polgári törvénykezési rendtartás.
Betűrendes tárgymutatóval. 84 kr.

KARLOVSKY IDA.

Egy munkácsi rab története,

regényes korrajz. 2 köt. 2 frt.

!! Új politikai röpirat !!

Válasz a válaszra

HORVÁTH MIHÁLYNAK. Ára 1 frt.

Valódi római E bélhur hegedűre.

Ára 25 kr.

Megjelent és Stein János könyvke-
redésében Kolozsvártt kapható:

Az Erdélyi muzeum-egylet évkönyvei

V-dik kötetének I-ső füzet.

Két kömetszeti rajztáblával.

Ára 1 frt.

(65)

(1—3)

A jelenleg is népes — de a vasútnak közel kilátásban tett kiépítése által még népesebb, és Kolozsvár város egy, bizonyosan fővezetékévé váló hidutezában fekvő, két utazásra rugó 303 számú ház és telek, szabad kézből eladó, vagy pedig az egyik — szemle stúdiumának alkalmazott, és ezen üzlethez szükséges kellekekkel ellátott része bérbe kiadó. Van ezen a teleken egy fedél alatt 2 boltosított és 2 Stakutárs szoba, egy boltosított és 2 kamara, egy téli és egy nyári konyha, továbbá fa és székesszín, két lóra istálló, jó és bővizű szivattyús kut, mintegy 2000 veder borra való pincesz stb. értekezni lehet a fen írt számú háznál a tulajdonossal.

(345)

1/2

(21—24)

Kávé,

bécsi fontja: 60, 65, 70 kr. egész
1 frt 10 krig, árulja a

keletindiai kávé-raktár

BÉCSBEN,

Graben, 29. a Trattnerhof udvarán.
Vidékre utazást mellett. Legalább 30 frt
vásárlásnál a szállítás minden vasúti
és gőzhajó állomáshoz ingyen.

(47)

(7—7)

Hirdetés.

A Csik-Szépvízi örmény szert. nemes közönség, saját kebelében és költségén 400 frt o. ért. évi fizetés mellett pályázatot hirdet egy orvosi állomásra. Ez új állomást megnyerni kívánók orvosudori oklevéllel, kellő tapasztaltsági bizonyítványokkal ellátva személyesen, vagy levél által folyó év március utolsó napjáig Csik-Szépvízen Szében Péter urnál jelentsek magokat.

(1)

(49—50)

(46)

(5—6)

Kerestetik a Czgei m. k. postahivatalhoz egy kellő vizsgát letett és gyakorlott postakiadó. Az illető intézze folyamodását gróf Wass Ádámhoz Czgebe.

(63)

(24—24)

CSAK VALÓDI OROSZ-CHINAI
THEA, egyenesen behozva,
új szedés Congó fonja 2, 3, 4 frt. Souche fonja 3, 4, 5, 8 frt. külön-
sen ajánlható Császár-Melange, bécsi fonja 5 frt. Mindentelie theak 1/2 és 1/2
fontos pakétokban is. Cubarum kupája 1 frt. Valódi ó jamalea-urum palack-
ja 75 król 2 frt. Cognac, 10 éves, Arrac, punossentia, finom fru-
zia és hollandi liqueurök széklitűdtek
GRANICHT-ÉRTEN S. által Bécsben, Stadt, Graben, 29 sz. a. Trattner-
hof beljében. (330)
Megrendelések utánvétel mellett pontosan teljesítenek.
Árjegyzékek kívánatra vitelbérmentesen és ingyen.